
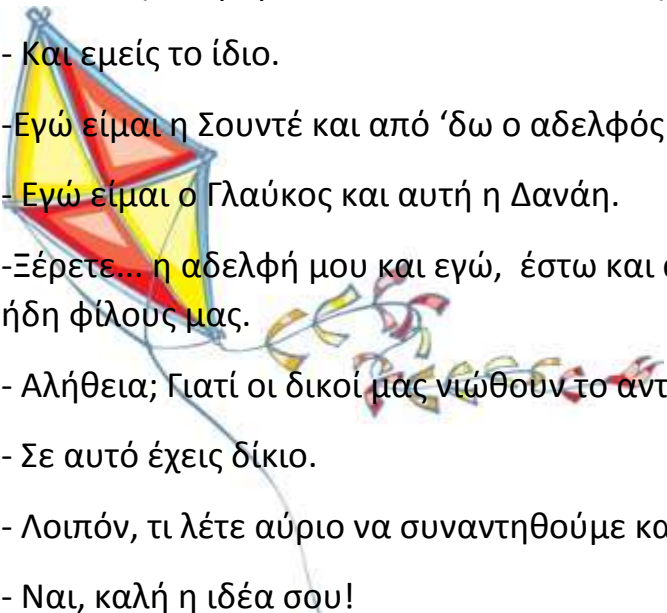

Χαρούμενοι χαρταετοί

Τα παιδιά των δύο κοινοτήτων τελικά συναντιούνται. Τι άραγε είπαν μεταξύ τους;

-
- Γεια, φώναξε ο Γλαύκος.
 - Γεια και από μας ,είπε ο Αλή!
 - Εμένα με λένε Γιασμίν και αυτός είναι ο αδελφός μου ο Αλή.
 - Και 'μας, μας λένε Γλαυκό και Δανάη.
 - Γιατί οι δικοί μας μαλώνουν; Εξάλλου τι νόημα έχει αφού χάνουμε συνάνθρωπους μας ,είπε απορημένη η Δανάη.
 - Συμφωνούμε και 'μείς ,είπε ο Αλή.
 - Ας πάμε να ρωτήσουμε τους γονείς, γιατί κάνουν πολέμους, πρότεινε ο Γλαύκος κι έτσι κι έγινε.

Δ.Χ

-
- Γεια σας. Χαιρόμαστε πολύ που επιτέλους συναντιόμαστε.
 - Και εμείς το ίδιο.
 - Εγώ είμαι η Σουντέ και από 'δω ο αδελφός μου, ο Μουράτ.
 - Εγώ είμαι ο Γλαύκος και αυτή η Δανάη.
 - Ξέρετε... η αδελφή μου και εγώ, έστω και αν τώρα γνωριστήκαμε, σας νιώθουμε ήδη φίλους μας.
 - Αλήθεια; Γιατί οι δικοί μας νιώθουν το αντίθετο.
 - Σε αυτό έχεις δίκιο.
 - Λοιπόν, τι λέτε αύριο να συναντηθούμε και να πετάξουμε τους χαρταετούς;
 - Ναι, καλή η ιδέα σου!

Υ.Σ

Γλαύκος: Γεια σας!

Δανάη: Πώς πάει;

Άχμετ: Καλά, εσείς;

Αϊσέ: Γεια σας! Ήρθατε για να παίξετε;

Δανάη: Ήρθαμε για να παίξουμε.

Άχμετ: Και εμείς! Ας παίξουμε κρυφό. Τα φυλάω. ΠΕΝΤΕ ΔΕΚΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ..

Γλαύκος: Γρήγορα ας κρυφτούμε!

Μετά από το κρυφό τα παιδιά αποχαιρετίστηκαν και επέστρεψαν στο σπίτι τους. Η Αϊσέ φεύγοντας μονολογούσε:

Αϊσέ: Δεν καταλαβαίνω, γιατί χωρίστηκαν οι δύο πλευρές της Κύπρου...

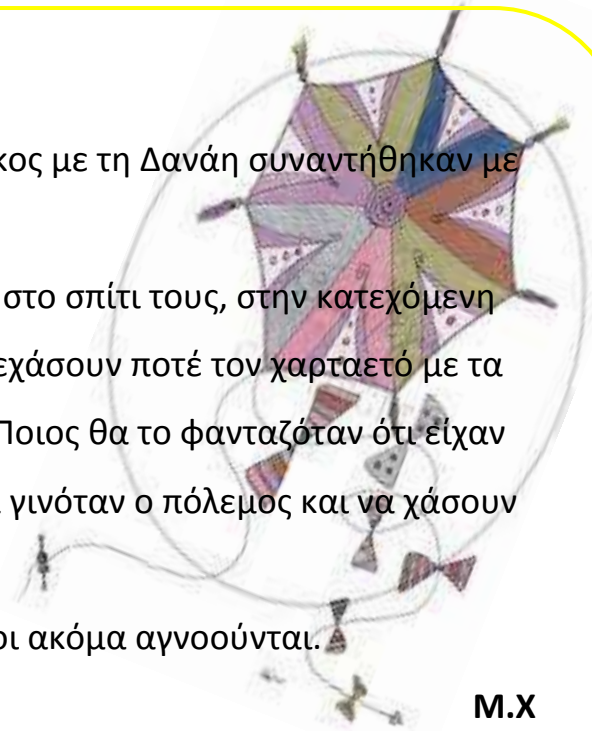

A.X

Επιτέλους, το 2004 άνοιξαν οι δρόμοι και ο Γλαύκος με τη Δανάη συναντήθηκαν με τον Σαμί και την Αϊσιέ.

Πρώτη φορά συναντήθηκαν από κοντά! Κάθισαν στο σπίτι τους, στην κατεχόμενη μας Κύπρο, και αναπολούσαν τα παλιά. Δεν θα ξεχάσουν ποτέ τον χαρταετό με τα μηνύματα αγάπης που απεύθυναν μεταξύ τους. Ποιος θα το φανταζόταν ότι είχαν επικοινωνία με αυτό τον τρόπο! Δε θα έπρεπε να γινόταν ο πόλεμος και να χάσουν το σπίτι τους.

Δυστυχώς, έχασαν πολλοί τη ζωή τους και κάποιοι ακόμα αγνοούνται.

M.X

- Γεια σου, είπε η Δανάη.
- Γεια σου, σε ξέρω; ρώτησε η Γιασμίν.
- Φυσικά! Ήμουν ένα από εκείνα τα παιδιά που σας στέλναμε μηνύματα.
- Τώρα κατάλαβα... απάντησε η Γιασμίν.
- Επιπλέον, πώς ξέρεις τόσο καλά κυπριακά; είπε η Δανάη.
- Ο παππούς μου ο Μωχάμετ, μου έμαθε καλά κυπριακά. Γεννήθηκε βλέπεις στο Δάλι, όπου ζούσαν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μαζί, απάντησε η Γιασμίν.
- Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον! ανακοίνωσε χαρούμενα η Δανάη.
- Πρέπει να πάω να ψωνίσω, δήλωσε η Γιασμίν.
- Δεν πειράζει, είπε η Δανάη, την επόμενη φορά θα έχουμε περισσότερο χρόνο!
- Μια άλλη φορά να κάτσουμε σε καφετέρια, δήλωσε η Γιασμίν και χαμογέλασε.
- Χάρηκα πολύ που σε συνάντησα από κοντά, είπε η Δανάη χαμογελώντας.
- Αντίο Δανάη, αποχαιρέτησε η Γιασμίν.

X.K

.....να γίνομαι άνεμος για το χαρταετό και χαρταετός για τον άνεμο, ακόμη και όταν ουρανός δεν υπάρχει.

"Ο μικρός Ναυτίλος"
Οδυσσέας Ελύτης

